17/11/2020

Εορτασμός του Αγίου Γεωργίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την Δευτέραν, 3ην/16ην Νοεμβρίου 2020, εορτάσθηκε η μνήμη της ανακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, πρωτίστως στον ομώνυμο Ιερό Ναό στη πόλη της Λύδδης.

Κατά την εορτήν αυτήν, η Εκκλησία έχει την μνήμην του γεγονότος της ανακομιδής του τιμίου λειψάνου του αγίου Γεωργίου, δηλαδή της μεταφοράς αυτού από τη Ρώμη, πόλεως του μαρτυρίου αυτού, στη Λύδδα, πόλη καταγωγής της μητρός αυτού.

Κατά την αυτήν ημέραν η Εκκλησία εορτάζει και το γεγονός των Εγκαινίων του εν Λύδδη Ιερού Ναού αυτού υπό της Αγίας Ελένης εις την δεκαετίαν 326-336 μ.Χ.

Εις την ως άνω προσκυνηματικήν Ιεράν Μονήν αυτού και εις την ως άνω ημέραν προεξήρξεν της Θείας Λειτουργίας η Α.Θ.Μ. Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ιόππης κ.

Δαμασκηνού, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, του Αρχιδιακόνου Μάρκου και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου, ψαλλόντων αραβιστί δεξιά και αριστερά των ψαλτών της Κοινότητος με τη συμμετοχή ικανού αριθμού πιστών, παρά τα μέτρα για την προστασία του κορωνοϊού.

Παρακολουθήστε την εορτή:

Εις το Κοινωνικόν της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος εκήρυξε τον θείον λόγον διά της κάτωθι προσφωνήσεως:

«Πέπεισμαι γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωή οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν», (Ρωμ. 8, 38-39)· «ἐμοί γάρ τό ζῆν Χριστός καί τό ἀποθανεῖν κέρδος», (Φιλιπ. 1,21), κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Ἡ χάρις τοῦ μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, δηλονότι τῆς σταυρώσεως καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, συνήγαγεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τῆς λογικῆς λατρείας τόπῳ, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, τοῦ γενομένου μιμητοῦ τοῦ Κυριακοῦ πάθους.

Ὁ πιστός φίλος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος κατέχει ἐξέχουσαν θέσιν μεταξύ τοῦ χοροῦ τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, καί τοῦτο διότι οὗτος κατά τόν ἅγιον Ἀνδρέαν Κρήτης, ἀνεδείχθη «τό εὔφορον κλῆμα τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου, οὗ γεωργός ὁ Πατήρ ὁ Οὐράνιος, γεωργῶν ἡμῖν δι’ αὐτοῦ πνευματικήν εὐφροσύνην εἰς ἴασιν παθῶν καί ἀνακαινισμόν ψυχῆς τε καί σώματος».

Ποία δέ εἶναι ἡ ἀληθινή ἄμπελος; Εἶναι ὁ Χριστός, ὁ λέγων: «Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή καί ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι», (Ἰωάν. 15,1). Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Νοήσεις οὖν ἄρα καί λίαν ὀρθῶς, ὅτι τρέφει μέν ἡμᾶς εἰς εὐσέβειαν ὁ Πατήρ δι’ Υἱοῦ ἐν Πνεύματι· γεωργεῖ δέ αὖ πάλιν τουτέστιν, ἐφορᾷ τε καί ἐπισκέπτεται καί φροντίδος τῆς ἐπανορθούσης ἀξιοῖ δι’ Υἱοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· …. ἵνα γάρ μήτις οἴηται μόνου τοῦ Μονογενοῦς τήν ἐφ’

ἡμῖν γενέσθαι φροντίδα, συνεργάτην ὥσπερ εἰσκεκόμικε τήν Πατέρα καί Θεόν, ἑαυτόν μέν ἄμπελον εἰπών τοῖς ἰδίοις κλήμασιν χορηγοῦσαν τήν ζωήν καί τό δύνασθαι καρποφορεῖν, γεωργόν δέ τόν γεννήσαντα». Καί προσθέτει:

«Οὐ γάρ τήν σάρκα τήν ἑαυτοῦ φησίν [ὁ Χριστός] εἶναι τήν ἄμπελον, μᾶλλον δέ τήν θεότητα... οὔτε μήν ὁ τῶν ἁγίων καρπός σαρκικός, ἀλλά πνευματικός».

Ὄντως, ὁ μάρτυς Γεώργιος ἐγένετο ἴδιον κλῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐλάμβανε «τήν ζωήν καί τό δύνασθαι καρποφορεῖν». Ὁ Γεώργιος παιδιόθεν ἤκουεν εἰς τούς λόγους τοῦ σοφοῦ Παύλου: «ἐμοί γάρ τό ζῆν Χριστός καί τό ἀποθανεῖν κέρδος», (Φιλιπ. 1,21). Διά τοῦτο ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ὑμνολογικῶς λέγει: «Τόν νοερόν ἀδάμαντα τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τόν ἀοίδιμον Μάρτυρα, ὅν ὑπέρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καί ἐστόμωσαν βάσανοι, καί ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τό φύσει φθειρόμενον ἑνίκα γάρ ὁ πόθος τήν φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τόν ποθούμενον Χριστόν τόν Θεόν, καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Ὁ Γεώργιος, γόνος πλουσίας καί εὐγενοῦς οἰκογενείας, καταγομένης ἐκ Καππαδοκίας ὑπηρέτει ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικός εἰς τάς τάξεις τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἐπί αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ (284-305). Τό ἔτος 303 ἐξεδόθη σχετικόν ἔνδικτον, δηλαδή διάταγμα, κατά τῶν Χριστιανῶν ἀμειλίκτως ἐφαρμοζόμενον ὑπό Διοκλητιανοῦ καί κυρίως ὑπό τοῦ συνεργάτου αὐτοῦ Καίσαρος Γαλερίου. Πολλοί ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας ἤθλησαν κατά τόν τελευταῖον τοῦτον ἀπηνῆ διωγμόν.

Ὁ ἀοίδιμος Γεώργιος οὐχί μόνον μετά παρρησίας Χριστιανόν ἑαυτόν ἀνεκήρυξε, ἀλλά διήλεγξε τῶν εἰδώλων τήν ματαιότητα καί ἐξεμυκτήρισε αὐτόν τοῦτον τόν αὐτοκράτορα καί τούς πιστεύοντας εἰς τά τῶν δαιμόνων ὄργανα, δηλαδή τά εἴδωλα.

Τοῦτο ἐποίησεν ὁ μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἀκούων ἀφ’ ἑνός μέν εἰς τούς λόγους τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος: «Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθά βλεπέτωσαν, τά δέ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια» (Παροιμ. 4, 25). Ἀφ’ ἑτέρου δέ τοῦ Χριστοῦ: Προσέχετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων, «πρό δέ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ᾽ ὑμᾶς τάς χεῖρας αὐτῶν καί διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγάς καί φυλακάς, ἀγομένους ἐπί βασιλεῖς καί ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δέ ὑμῖν εἰς μαρτύριον», (Λουκ 21, 12-13).

Οἱ ὡς ἄνω Κυριακοί λόγοι ἀναφέρονται εἰς τήν ἀποστολικήν διακονίαν, τουτέστιν τήν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου ὑπό τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἀλλά καί ὑπό τῶν ὑπέρ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας μαρτυρησάντων διά τοῦ αἵματος αὐτῶν. Κατά τόν

ἔγκριτον ἑρμηνευτήν Ζιγαβηνόν, τό «εἰς μαρτύριον» σημαίνει «εἰς ἔλεγχον, ἵνα μή δύνωνται λέγειν ὕστερον ὅτι οὐκ ἤκουσαν τοῦ κηρύγματος»· «εἰ μή ἦλθον καί ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περί τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν», (Ἰωάν. 15,22), λέγει Κύριος.

Ὁ μακάριος Γεώργιος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐντάσσεται εἰς τήν χορείαν τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας μαρτύρων. Καί τοῦτο, διότι μέ τό μαρτυρικόν αὐτοῦ αἷμα ὁ ἀθλοφόρος Γεώργιος ἐπεβεβαίωνε τήν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀφ’ ἑνός καί ἐσφράγιζε τήν ἀλήθειαν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀφ’ ἑτέρου. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ μακάριος Γεώργιος ἐθυσίασε τόν ἑαυτόν τοῦ κηρύττων τόν «Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου», (Ματθ. 8,20) ὁ ὁποῖος μέ τόν σταυρικόν αὐτοῦ θάνατον ἐνεκαινίασε τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλεται ἡ συμβολή τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ὅτι ἐμαρτύρησε τήν μαρτυρίαν Ἐκείνου, ὁ Ὁποῖος «εἰς τοῦτο γεγένηται καί εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ», (Ἰωάν. 18,37).

Ἡ διά τοῦ αἵματός του μαρτυρία τοῦ Γεωργίου ὑπέρ τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας κατέστησεν αὐτόν κοινωνόν τῶν παθημάτων καί τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, διά τοῦτο ὁ ἅγιος ἡμῶν μεγαλομάρτυς ἔλαβε τόν στέφανον τῆς δικαιοσύνης (Β’ Τιμ 4, 8) καί τήν τελείωσιν τοῦ ἁγιασμοῦ αὐτοῦ, (Ἑβρ. 1,14). Οὗτος ἐγένετο κατά τόν θεῖον Παῦλον «σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ», (Ρωμ. 6, 3-5), δηλονότι τοῦ Χριστοῦ.

«Οὗτος γάρ [ὁ Γεώργιος], ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός, ὡς καλός στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατά τῶν τυράννων, καί τούτους κατῄσχυνε, μιμητής γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τό σκεῦος τό πήλινον τό ἑαυτοῦ, ἀλλά γυμνόν ἀνεχάλκευσεν ἐν βασάνοις αὐτό προσαμειβόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· ἀθλοφόρε ἱκέτευε εἰς τό σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν».

Οἱ ἅγιοι καί ἰδιαιτέρως οἱ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ τυγχάνουν μεγάλης τιμῆς καί σχετικῆς λατρείας, διότι οὗτοι ἐπέτυχον τήν ἐνοίκησιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τοῖς θνητοῖς σώμασιν αὐτῶν, ὡς ἐναργέστατα διδάσκει ὁ ἱερώτατος Παῦλος λέγων: «εἰ δέ τό Πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος ᾽Ιησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τόν Χριστόν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καί τά θνητά σώματα ὑμῶν διά τό ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ὑμῖν», (Ρωμ. 8,11). Τοιοῦτος ἀκριβῶς ἀνεδείχθη ὁ μεγαλομάρτυς ἡμῶν Γεώργιος, δοχεῖον δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διό καί ἀπολαμβάνει «τόν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον», (Α΄ Πέτρ. 5,4) καί μεσιτεύει τῷ Θεῷ καί Πατρί ὑπέρ πάντων τῶν ἱκετευόντων αὐτῶν.

Ἰδού λοιπόν καί πάλιν μετά τοῦ ὑμνῳδοῦ βοήσωμεν αὐτῷ· Ἀθλοφόρε Γεώργιε, ἱκέτευε τῷ Θεῶ καί Πατρί εἰς τό σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν καί σύ Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ὑπερευλογημένη Θεοτόκε, πρέσβευε τῶν Υἱῷ καί Θεῷ σου ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί ἀπηλλαγμένα ἀπό τήν λοιμώδη νόσον, (Covid 19).

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Νικόδημος παρέθεσε κέρασμα καί τράπεζαν, ἐν ᾧ παρεκάθισεν ἡ Πατριαρχική Συνοδεία καί οἱ Ἐπίτροποι και οἱ ψάλται τῆς Κοινότητος .

Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἑωρτάσθη καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν ἁγίου Γεωργίου

τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καλῶς ἐπιμελουμένης

https://jerusalem-patriarchate.info/

https://jerusalem-patriarchate.info/

https://jerusalem-patriarchate.info/

https://jerusalem-patriarchate.info/